

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Davidis Ruhnkenii Opuscula Varii Argumenti, Oratoria,
Historica, Critica**

Ruhnken, David

Lugduni Batavorum, 1823

Specimen annotationis in Platonis scholiastam

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1677>

SPECIMEN
ANNOTATIONIS
IN PLATONIS SCHOLIASTAM.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΤΘΦΡΟΝΑ.

Δίκην — γραφὴν] Δίκη, ἡ ὑπὲρ ἴδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις. Γραφὴ, ἡ ὑπὲρ δημοσίων.

Ἄγνωστος] Τοῦτο ἔστιν, ἀγνωστος.

Πιτθεὺς] Πιτθίς, δῆμος Αἰγαῖος. Αθηναῖον, εἰς οὐ

οῦτος.

Πιτθίς, δῆμος Αἰγαῖος] Πιτθίς in glossae capite, ubi MSS. Medic. et Regii male Πιτθέως habent, ex Vindob. et August. scripsimus, secuti etiam auctoritatem Harpocrationis in v. ubi vide Valesium. Non Πιτθέως, sed Πιτθίου, hunc populum vocat Stephan. Byz. unde est Πιτθέως apud eundem, et in marmore Sponiano Itin. T. III. p. 119. Frequentior tamen scriptura est Πιτθέως, ut in marmore apud Corsin. Fast. Att. T. I. p. 170. et in Isaei Oratione de Meneclis hered. quam nuper edidit Th. Tyrwhittus, p. 14. in cuius Orat. de Ciron. hered. p. 70. Editores vitiosum Πιτθέως pro Πιτθέως reliquerunt. Eandem formam in suo Platonic exemplio reperit Theophilus Corydall. ap. Fabricium B. Gr. Vol. XIII. p. 720. Adde Taylorum ad Demosth. c. Mid. p. 181. Sed hoc leve est. Illud potius norandum, populum Pittheum, quem Scholiastes noster ad tribum Aegeiadem refert, ab Harpocratione, Stephano, et lapidibus literatis,

Ατεχνῶς] παντελῶς, ἀτλῶς, οὐ καθάπτει, ἰσχυρῶς,
οὐ τελέως. οἱ δὲ, ἐν ἵσῳ τῷ ὄντι, καὶ ἀληφίᾳ. οἱ δὲ, δη-
λοῦν τὸ παρόπαν, καὶ καθόλου, κατ' ἀληφειν. **Αλλως-**
Ατεχνῶς, παντελῶς, οὐ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως
βερυτόνως δὲ, τὸ ἀπείρως.

ΑΦ' ἑστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινουένων, καὶ
πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους ἐπεὶ ἔσος ἦν τῇ Εστίᾳ
πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύμειν. Φέρεται δέ τις καὶ περὶ αὐτῆς

τοῦτον ἴντα, κατεργάτην ἴντα, τοῦ Κορσίνιον δὲ [ΕΝΤΑΛΛΗ]
τις, quos modo laudavimus, ad Cecropidem referri. Cete-
rum Corsinus l. c. p. 191. scribens, hunc populum a Plu-
tarcho in Theseo commemorari, nimium festinavit. Is Pit-
theum, Thesei avum, commemorat, non pagum Atticum.

Ατέχνως.] Atticista Ms. in Bibl. Medicea: **Ατέχνως**
ἀπλάστως, ἀδλῶς. Τέχνη γὰρ, οὐ δόλος. **Ατέχνως**, οὐ
βεβαιῶς, (leg. σαφῶς, βεβαιῶς) ἀσφαλῶς, Φανερῶς. οὐ
ἄληθῶς, τῷ ὄντι, ἀπλῶς, χωρὶς πανουργίας, οὐ τελεῖως,
παντελῶς, καθάπτει, καθόλου. Similia sunt apud Etymol.
M. p. 162. 54. Suidas hunc vocis usum Platonis auctoritate
confirmat; cuius exempla ad Timaeum attulimus, p. 52.

ΑΦ' ἑστίας ἄρχεσθαι.] Hunc Platonis locum laudat Scho-
liast. Aristoph. ad Vesp. 842. sic corrigendus e Scholiis no-
stris: Μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τίτανων ἄρχη,
τὸν Διὸν διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν etc. Proverbium, ἀφ'
ἑστίας ἄρχεσθαι, satis illustratum a Casaubono ad Strabon.
I. p. 18. ut alios taceamus, bis restituiimus Philoni Judeao
T. I. p. 674. T. II. p. 561. ubi vulgo legitur, ἀφ' ἱερᾶς
ἄρχεσθαι. Vera lectio conservata est T. II. p. 534. 549.
Mangejum, qui utrumque recte dici putat, nihil moramur.

Τῇ Εστίᾳ πρώτη — θύειν.] Plato Cratyllo p. 264. G. τὸ
γὰρ πρὸ πάντων θεῶν τῇ Εστίᾳ πρώτη προσθεῖν.

τῆς μῆδος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τι-
τάνων ἀρχὴν, Φασὶ, τὸν Δία τὸν βασιλεῖαν παραλαβόντα
ἐπιτρέψαι τῇ Ἐστίᾳ λαβεῖν ὅ, τι ἀνι βούλοιτο· τὸν δὲ τὴν
παρθενίαν αἰτήσασθαι, καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώ-
πων. Ἀλλως. Ἄφ' ἐστίας, παρομία δέ ἐστιν, μετή-
νεκται δέ ἀπὸ τῶν περὶ τὰς ιερὰς δρῳδένων. Ὅθες γὰρ ἢν τῇ
Ἐστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. οὐ ἀφ' ἐστίας, ἢτοι ἀπὸ
τῶν οἰκειοτάτων. ἐστία γὰρ, οὐ οἰκία.

⁷Ηπου] ἵσως, σχεδόν.

Πελάτης] δ ἀντιστρωφῶν, καὶ ὑπηρετῶν, καὶ προσ-
πελάξων, ἀπὸ τοῦ πέλας, ἢτοι ἔγγυς, ἐκαλεῖτο ὁ δι'
ἔνδεικν προσιών μίσθιος δέ, δ ὑπηρετῶν. Ἀλλως. Πέ-
λάται εἰσὶν, οἱ παρὰ τοῖς πληθεῖς ἐργαζόμενοι, καὶ
θῆται. οἱ αὐτοὶ δέ καὶ Ἐκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἔκτῳ μέρει

τῶν

Παραλαβόντα] Ms. Reg. C. διαδεξάμενον, ut Schol.
Aristoph. l. c.

*Ἀλλως.] Hoc posterius Scholion sumtum est vel ex Ze-
nobio I. 40, vel ex Hesychio.

Πελάτης. δ ἀντιστρωφῶν] Lege ex Timaeo: Πελ. δ ἀν-
τὶ τροφῶν ὑπηρετῶν, quo etiam dicit Cod. Aug. scriptura,
ἀντιστροφῶν.

*Ἐκτήμοροι.] Pollux e certa emendatione Jungermannii IV.
165. Ἐκτήμοροι, οἱ πελάται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Hesy-
chius: Ἐκτήμοροι, οἱ ἔκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντες. Il-
dem voce antiqua Ἐπίμορτοι dicuntur. Hesychius: Ἐπίμορ-
τοι, ὁ μέρει ἐργαζόμενος. Μορτῆ γὰρ, τὸ μέρος ἐκαλεῖτο.
καὶ Ἐκτήμοροι, οἱ τὸ ἔκτον τελοῦντες. ubi praeclare Hem-
sterhusius. Videri possit post ἐπεὶ, praepositio ἐπὶ excidis-
se, ἐπεὶ ἐπὶ τῷ ἔκτῳ, quam etiam Hemisterh. in Hesychii
glossa proxime laudata restitui volebat. Sed deest etiam in
He-

τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

[Ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου.

Hesychio v. *'Εκτήμορος*, et in Photii Lexico Ms. ubi hoc Scholion totidem verbis legitur. De vi praepositionis *ἐπί* cum Dativo, qua conditionem significat, diximus ad Xenophont. Memorab. Socr. II. p. 229. (*).

[Ἐξηγητοῦ.] De Exegetis Atticis copiose ad Timaeum disputavimus, p. 109. (†).

— Editum Ao. MDCCCI.

[(*) Supra horum, Opusc. p. 470.]

[(†) Ulterius in annotando pergere, Ruhnkenio non sicut. Vid. quae in Praefat. diximus.]

FINIS ALTERIUS VOLUMINIS.

Hec sapio & pietatis in I. m. lato
Sic polon. ratiōne asper. foliis. 33. si. pietatis
cum. Deinde. deo. coniunctione. pietate. pietate. 33.
punct. pietatis. 33. II. b. 33. (3.)
[BE. salte] Ds. R. sedes. vices. copias. ad. lumen
quibusdam. b. 100. (4.)

— Egitur Vr. MDCCCL.

LITURGIA ALITERVIAE ALCUINIENSIS